

Ceny ogłoszeń

za wiersz milimetry przed 1 złoty w tekście 50 gr., za tekstem 40 gr. Ogłoszenia tabelaryczne 50 proc., a świąteczne 25 proc. drobne ogłoszenia po 10 groszy dla poszukujących pracy 5 gr. za wiersz. Najmniej 1 zł. Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.

EXPRES ZAGŁĘBIA

Jedyny organ demokratyczny niezależny woj. kieleckiego

Prenumerata wynosi miesięcznie

zł. 2.—

Adres Redakcji, Administracji i Drukarni: Sosnowiec, ul. Teatralna 1a
Telefon: 8.16.82, 8.14.87

304.247

ODDZIAŁY: KIELCE, Marsa Focha 26 (róg Sienkiewicza) tel. 13-78; BĘDZIN, Sączewskiego Nr. 29; DĄBROWA, ul. 3-go Maja 14 i Królowej Jadwigi (róg Narutowicza); ZAWIERCIE, ul. 3-go Maja, 5, tel. 97; CZELADZ, Bytomska 31; GRODZIEC, ul. Legionów tel. 7-19-66.

Krwawe walki pod Pekinem

Oddziałom japońskim przybywają posiłki z kraju

TOKIO, 13. 7. — Rozejm, zawarty onegdaj między dowództwem wojsk japońskich a lokalną radą polityczną prowincji chińskiej pod Pekinem, został zerwany.

Dowództwo japońskie w Tientsinie doniosło do Tokio, że wojska japońskie wycofały się zgodnie z zawartym rozejmem na wyznaczone dla siebie pozycje. Natomiast wojska chińskie zmieniły swą dyslokację i zaatakowały oddziały japońskie wypadające z miasta Papiaszan.

Z Mukden do Tientsinu przybył japoński pociąg pancerny, a z Szanghaj-Kuan przybył batalion japoński i 18 samolotów, w tym kilka bombowych.

Wojska japońskie podjęły przeciw natarcie.

Władze chińskie ogłosiły oficjalnie, że powodem zerwania rozejmu było niedotrzymanie jego postanowień przewidujących ewakuację rejonu Wam - Ping, przez wojska japońskie.

W pobliżu Tsai - Szen - Miao, miejscowości położonej 4 km. na zachód od Pekinu, gdzie wielu cudzoziemców posiada wille, wywiązały się walki. Japończycy po pojedynku artyleryjskim i karabinów maszynowych wycofali się.

Walka pod Pekinem toczy się ze zmiennym szczęściem. Wojska japońskie, które początkowo wycofały się na wschód, po otrzymaniu posiłków w kontrataku dotarły do mostu kolejowego, znajdującego się w odległości 800 metrów od bram miasta.

Po obu stronach jest wielu zabitych i rannych.

Dowództwa wojsk chińskich i japońskich zażądały posiłków.

Japończycy wysyłają z Mukden oddziały czołgów i artylerię zmotoryzowaną.

Sytuacja oddziałów chińskich jest o tyle ciężka, że są one niedostatecznie uzbrojone i wyekwipowane. Nie posiadają ani jednego samolotu wojkowego, a materiał artyleryjski i wojsk łączności jest przestarzały.

Nowocześnie zorganizowane i uzbrojone dywizje pośpiesznie marszami zdążają dopiero na pole walki. Znajdują się one od 200 — 500 km od Pekinu, w północnym Honanie i w Szansi.

Dla ułatwienia przewozu wojsk pod Pekin wstrzymany został na kolejach chińskich przewóz towarów.

Również w okolicy Wang - Ping - Sien rozgorzały walki. Toczy się tam

zacięta bitwa. Oddziały japońskie otrzynują pomoc od wojsk, przebywających w Mandżurii. Nad polem walk ukazały się wojskowe samoloty japońskie.

Władze japońskie zaniepokojone są ruchami wojsk chińskich. Według doświadczeń dowództwa japońskiego, z pod Pekinu ogółem maszeruje w kierunku północnym 85.000 wojsk nankińskich. Z ruchów ich dowództwo japońskie wnioskuje, że mają one otoczyć prowincję Hopei. W obszarze kolei w pobliżu stacji Lunghai znajduje się około

60.000 wojsk chińskich.

Wojska japońskie zajęły wszystkie stacje pomiędzy Szanghaj - Kuan a Tientsinem w celu ułatwienia przewozu posiłków armii kwantuńskiej, z której 3.000 ludzi przejechało dziś rano przez Szanghaj - Kuan. Oddziały te zaczęły przybywać do Tientsinu w godzinach popołudniowych z dużym materiałem wojennym, poprzedzane pociągami pancernymi.

W Tientsinie wylądowało też 22 samolotów myśliwskich i bombardujących.

Incydent wawelski

zlikwidowany będzie w drodze dyplomatycznej

WARSZAWA, 13. 7. Sprawa konfliktu wawelskiego nie będzie wniesiona na forum parlamentarne w najbliższym czasie: sesja „wawelska” nie będzie zwołana przed sesją „śląską”, ani łącznie z nią.

Zgodnie zaś z dawnym planem zwołana będzie niezadługo sesja „śląska”. Utrzyma się prawdopodobnie data jaką już wymienialiśmy — 17 bm. Pierwsze zaś posiedzenie Sejmu odbyłoby się we wtorek, dnia 20 bm.

Niepoddanie przez rząd rozwiązaniu parlamentu sprawy konfliktu wawelskiego tłumaczone jest słuszną tendencją załatwienia sprawy na drodze bezpośrednich rozmów z przedstawicielami Kościoła, które prowadzone są w Warszawie i w Rzymie.

Zresztą inicjatywa poselska nie występuje z żadnym konkretnym projektem, lecz jedynie pragnie dać rządowi

pełnomocnictwa. Z okazji tedy konfliktu wawelskiego zarysowuje się po nowonie tendencja pewnych kół udzielić pełnomocnictw, przeciw którym te same kółka we wszystkich innych sprawach ostro się zastrzegają.

Niemniej wniosek poselski będzie musiał być, w myśl art. 36 konstytucji, zrealizowany. Sesja nadzwyczajna w sprawie „wawelskiej” winna być zwołana do dnia 4 sierpnia.

Uchodzi wszakże za prawdopodobne, iż do tego czasu sprawa znajdzie należyte rozwiązanie przez porozumienie obu miarodajnych władz — kościelnej i państwowej. W takim razie albo sesja nadzwyczajna stwierdziłaby jej dynie, iż sprawa jest załatwiona, albo też P. Prezydent nie zwoływałby sesji, zawiadamiając parlament, iż zadanie sesji stało się bezprzedmiotowe.

Powstańcy rozpoczynają ofensywę pod Madrytem

Po odparciu ataków wojsk rządowych

AVILA, 13. 7. Agencja Havasa donosi: Jak to było do przewidzenia, wojska powstańcze przejęły wczoraj inicjatywę na froncie madryckim i z roli atakowanych przeszły do roli atakujących. Oddziały gen. Miaja zostały mimo rozpaczliwych wysiłków zmuszone na całej linii do cofnięcia się. Jedynie na odcinku Borunete i Villa Nueva del Pardillo ponowily się wczoraj wczesnie rano natarcia oddziałów

rządowych, które o godz. 6 zakończyły się, nie przynosząc napastnikom żadnych realnych korzyści.

Po odparciu tych ataków przeszły wojska powstańcze do akcji przegrupowania i konsolidowania swych pozycji i mimo zaciętego oporu przeciwnika udało im się zająć szereg ważnych punktów, które będą wyjściowymi do mającej nastąpić akcji. Wszystko bowiem zdaje się wskazywać na to, że

w najbliższym czasie przejdą powstańcy do kontrofensywy, celem wyrównania nieznacznych strat terenowych, które ponieśli w ostatnich dniach, skutkiem gwałtownego naporu wojsk rządowych.

Przez cały dzień wczorajszy trwało intensywne ostrzeliwanie pozycji rządowych przez ciężką artylerię powstańczą, która ogień swój skierowała głównie na baterie przeciwnika. Szereg tych baterij pod wpływem ostrzeliwania zamilkło, co pozwoliło lotnictwu powstańczemu na wzmożenie akcji **DOTYCHCZĄCOWE ZDOBYCZE POWSTAŃCÓW.**

SALAMANKA, 13. 7. Ogłoszono tu dane, dotyczące zdobytego materiału wojennego od początku kampanii z wyjątkiem Biskaii.

Powstańcy zdobyli ogółem 220 dział 276 moździerzy, 671 karabinów maszynowych, 38.000 karabinów, 120.000 bomb, 18 milionów 300 tys nabojev karabinowych, 25 czołgów, 47.200 granatów do moździerzy, 59.983 granaty artyleryjskie i 8.356 muszkietów. Liczba strąconych samolotów jest następująca: 330 strąconych z wszelką pewnością, 52 prawdopodobnie i 16 wątpliwych. Ponadto strącono dwa balony wolne i jeden sterowiec.

Arabowie organizują bojkot Anglii

jako protest przeciwko podziałowi Palestyny

JERUZOLIMA, 13. 7. 150 duchownych muzułmańskich złożyło wspólną deklarację w sprawie podziału Palestyny.

Oświadczenie podkreśla, że każdy wyznawca Proroka, który wyrazi zgodę na raport komisji królewskiej, zostanie wyklęty, a na całą jego rodzinę będzie nałożona ekskomunikacja.

Proklamacja ta jest dziełem wielkiego muftiego, który wystąpił z tym samym przeciwko emirowi Transjordanii, Abdullachowi. Jak wiadomo emir Transjordanii pozostaje w porozumie-

niu z rządem angielskim i dąży do objęcia władzy nad arabską częścią Palestyny.

Wielki mufti przygotowuje się do wyjazdu do Genewy, skąd uda się do Londynu, a następnie do innych stolic europejskich, a m. in. do Rzymu. Celem wizyty muftiego u Mussoliniego będzie zorganizowanie bojkotu Anglii, który obejmie obszar od morza Śródziemnego aż do Indii.

Każdy kupiec muzułmański, który by handlował towarami angielskimi będzie wyklęty.

Lot przez biegun

Z MOSKWY DO SAN FRANCISCO

FRANCISCO, 13. 7. Urząd komunikacyjny armii amerykańskiej podaje, że samolot sowiecki „Ant-25” przeleciał nad biegunem wczoraj rano w czasie burzy śnieżnej, która zmusiła go do zboczenia z drogi w poszukiwaniu lepszych warunków atmosferycznych. Lotnicy sowieccy podali o godz. 7.20 czasu brytyjskiego swe położenie. Znajdowali się oni wówczas o 1000 km. od bieguna. Lot odbył się pomyślnie.

Wspaniała manifestacja narodu u brzegów Bałtyku

W Gdyni nad polskim Bałtykiem odbyły się imponujące uroczystości święta morza, z udziałem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej i najwyższych dostojników państwowych.

Zdjęcie pierwsze przedstawia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej w towarzystwie kontradmirałów Świńskiego i Unruga oraz kapełana ks. plk. Humpli słuchającego na pokładzie O. R. P. „Mzaur” mszy świętej polowej, celebrowanej na placu przed basenem Pana Prezydenta przez biskupa morskiego ks. dr. Okoniewskiego. Zdjęcie drugie przedstawia polską flotyllę rybacką w porcie gdynskim, w odświętnej szacie.

Z KRAJU

Zabił brata

BY SIĘ POZBYĆ WSPÓLWŁAŚCICIELA.

Przed kilku dniami znaleziono ukryte w zbożu na polach wsi Jelonki, gminy Rudniki, zwłoki 39-letniego Piotra Grzebielca, który wyszedłszy z domu 29 czerwca wieczorem więcej już nie powrócił. Drobiazgowo przeprowadzone śledztwo ujawniło, że Piotr Grzebielca garbaty, ulotony chorowity za namową brata Konstantego i szwagra Józefa Waleckiego zrezygnował z dziedzictwa w wysokości 1200 zł.

Chcąc pozbyć się niewygodnego wierzyciela, zabrali go — brat i szwagier — do karczmy, upili wódką i podsuneli akt notarialny do podpisu na mocy którego miał leżeć mu się tylko 50 zł. Później jednak uznając się za pokrzywdzonego wniósł przeciwko bratu sprawę do sądu uzyskując wyrok prawomocny. Wtedy powstał w rodzinie Grzebielców plan pozbycia się niepotrzebnego krewniaka.

Gdy biedny garbusek w dniu 28 czerwca wyszedł z domu, siostra jego Józefa, powiadomiła o tym swego szwagra. Cała trójka ukryła się przy furcie i gdy o pół nocy przybył Piotr do domu, ogłuszyli go uderzeniem pałki w głowę, poczym żyjącego jeszcze wciągnęli do komory. Tutaj zauważyli, że nieszczęśliwy kaleka daje jeszcze znaki życia, pokłuli go więc po szyi tak bestjałsko że zmarł po kilku minutach. Następnego dnia wywieźli zwłoki w pole i wrzucili je go żyta. Zbrodniczą trójkę aresztowano i osadzono w więzieniu. Z trudem tylko udało się powstrzymać ludzi od zlinczowania morderców i spalenia ich zagrod.

Obciąż nos

NIEDOSZŁEJ NARZECZONEJ.

20-letni Sławomir Gierakowski, syn rolnika ze wsi Dębówce, zapłonął gorącą miłością do 15-letniej Jadwigi Szczegodzińskiej, córki zamożnego rolnika z tejże wsi. Ponieważ Gierakowski był znanym w okolicy awanturnikiem, dziewczyna unikala go. Onegdał gdy pasła krowy, Gierakowski przyszedł do niej i gdy na oświadczyli się spotkał się z odmową, wpadł w furję i brzytwą odciął dziewczynie nos oraz część górnej wargi.

Zalana krwią zdołała się dowlec do domu, skąd ją natychmiast odwieziono do szpitala w Radomsku. Napastnik zbiegł do lasu, gdzie poszukuje go policja.

Fatalne zderzenie SAMOCHODU Z MOTOCYKLEM.

U zbiegu ulic Bródnowickiej i Lucjana Rydla w Krakowie zderzył się motocykl z samochodem. Skutkiem zderzenia motocykl został rozbity, a jego kierowca ciężko ranny. Jadący na tylnym siodełku urzędnik prywatny Roman Kubacki po niósł w czasie upadku śmierć na miejscu, uderzając głową o bruk. Samochód, które go pasażerowie wyszli z wypadku całe, zostało poważnie uszkodzone.

Tragedia na śmierć zakochanego

10 lat więzienia za zabójstwo narzeczonej i jej brata

Olbrzymie zainteresowanie wzbudziła na Pomorzu sprawa przeciwko 27-letniemu Maksymilianowi Krupińskiemu, synowi zamożnego stolarza w Nowym na Pomorzu, który oskarżony jest o zbrodnię dwukrotnego zabójstwa z premedytacją oraz zbrodnię usiłowanego zabójstwa.

Oskarżonego doprowadzono na roz-

prawę sądową w Grudziądzu z więzienia karno-śledczego.

Akt oskarżenia obszernie przedstawia szczegóły tragedii miłosnej, jaka rozegrała się w Nowym w dn. 23 maja b. r.

Krytycznego wieczoru w mieszkaniu przy ul. Nowej rozległa się seria strzałów rewolwerowych.

Jak się okazało, 27-letni Krupiński

zasypał celnymi strzałami swoją narzeczoną, 21-letnią Hildegardę Irmier, jej brata 17-letniego Hintza oraz ciotkę ich Amelię Deńską.

Oboje rodzeństwo poniosło śmierć na miejscu. Deńska cudem ocalała. Tej samej jeszcze nocy Krupiński został aresztowany i osadzony w więzieniu. Krupiński rzekomo po zabójstwie usiłował popełnić samobójstwo.

Na rozprawie Krupiński przyznał się, że chciał zabić tylko narzeczoną, zalewając się przy tym łzami i żałując do tego stopnia, że nie mógł mówić. Do piero perswazje sędziego przywróciły mu częściowy spokój.

Obciążające dla Krupińskiego były zeznania świadków, zwłaszcza Amelii Deńskiej, która cudem uniknęła śmierci, oraz ojca młodocianych ofiar Karola Irmiera.

Powodem pośrednim tej tragedii był ojciec, który nie pozwolił na małżeństwo córki z Krupińskim, ponieważ dowiedział się, że ma on proces alimentacyjny z inną dziewczyną.

Krupiński skierował plugawy list do starego Irmiera, po którego przeczytaniu Hildegarda postanowiła zerwać z Krupińskim.

Stary Irmier składając zeznania, zanosić się od placzu.

Sąd po naradzie skazał Krupińskiego na 10 lat więzienia uznając, iż dokonał on zbrodni pod wpływem silnego wzruszenia. Jest to najwyższy wymiar kary za zabójstwo w afekcie.

Znaczny wzrost zatrudnienia w przemyśle polskim

Dowodem stałych postępów koniunktury jest zarysowujący się ostatnio coraz widoczniej wzrost zatrudnienia w polskim przemyśle górniczym, hutniczym i przetwórczym.

Gdy mianowicie w końcu maja br. górnictwo zatrudniało 98.165 ludzi, to przed rokiem tylko 88.212, przy czym cyfra obecna jest najwyższą od dłuższego już czasu.

Również hutnictwo notuje poprawę zatrudnienia, gdyż przemysł tendował na 1 czerwca br. pracę 45.946 ludziom wobec 39.294 w końcu maja 1936 r.

Wydatna poprawa daje się zaobserwować także w przemyśle przetwórczym, gdy wziąć pod uwagę tylko za-

kłady większe zatrudniające ponad 20 osób.

W końcu maja b. r. pracowało w różnych dziedzinach przemysłu przetwórczego ogółem 603.811 robotników, gdy przed rokiem tylko 532.661, chociaż w październiku r. ub. natężenie zatrudnienia było jeszcze wyższe, niż obecne (606.716 robotników).

Największe postępy należy zanotować w przemyśle metalowym, gdzie zatrudnienie wzrosło o 24.121 ludzi, minaralnym — o 11.345, włókienniczym — o 7.449, drzewnym — o 7.314, chemicznym — o 6.160, spożywczym — o 5.110 itd.

60 murarzy i pomocy murarskiej otrzymać może pracę na Polesiu

Ekspozytura Funduszu Pracy w Sosnowcu otrzymała zapotrzebowanie na 60 wykwalifikowanych murarzy i pomocy murarskiej, którzy otrzymać mogą zatrudnienie przy robotach budowlanych na Polesiu.

Murarz wykwalifikowany na dniówkę zarobić może od 8 do 10 zł. i więcej, a pomoc od 4 do 6 zł. i więcej.

Wyrok w procesie JAWORZNIICKIM.

W poniedziałek w procesie o nadużycia węgłowe w kopalniach jaworznickich toczącym się przed sądem okr. karnym w Krakowie, w 14 dniu trwania, przemawiali dalsi obrońcy, poczem trybunał udał się na naradę, celem wydania wyroku. Po kilkugodzinnych naradach ogłoszony został następujący wyrok:

Ludwik Koszowski i Jan Kaśmierczyński skazani zostali na kary 4-letniego więzienia, przyczym zaliczono im areszt śledczy od stycznia ub. r. do 12 lipca br., S. Warnehaupt, H. Bogler, R. Fluhrowa i J. Bachner skazani zostali na kary 1-letnie

go więzienia, umorzono amnestią do jednego roku. Osk. Józef Sas został uniewinniony. Ponadto kosztą przewodu sądowego ponoszą oskarżeni, z wyjątkiem uniewinnionego Sasa.

Tajemnica zwłok WYDOBYTYCH Z RZEKI.

Onegdań o godz. 6 rano znaleziono w Jeniu, w pow. chrzanewskim, na brzegu Przemszy zmasakrowane zwłoki jakiegoś mężczyzny, na którego ciele znajdowało się wiele ran, zadanych nożem. W toku wstępnych dochodzeń zdołano zidentyfikować zwłoki. Ofiarą tajemniczego zabójstwa jest Franciszek Knapik z Jelenia. Dalsze dochodzenia w toku.

W kilku wierszach

KOŃSKIE MIĘSO.

Cały aparat propagandowy Trzeciej Rzeszy rozpoczął akcję, która ma na celu wykazać wszystkie zalety oraz korzyści wynikające ze spożycia mięsa końskiego. Ma to również na celu i zmniejszenie stanu pogłowia trzody chlewniej, aby w ten sposób wolne zapasy kontroli użyć dla celów aprowizacyjnych ludzi.

CIEŹKIE POŁOŻENIE ROLNIKÓW SZWAJCARSKICH.

Jedna dziesiąta wszystkich gospodarstw rolnych w Szwajcarii znajduje się w postępowaniu likwidacyjnym. Zadłużenie rolników szwajcarskich w ciągu ostatniego roku wzrosło o sto milionów franków.

ZABI REKORD.

Pisma amerykańskie donoszą, że w jednej miejscowości w Kalifornii zakończono doroczne zawody o „mistrzostwo żab”. Zwyciężczynią została żaba, której skok wyniósł 5,23 m. Pobila ona ostatni rekord w roku 1932 o dwa centymetry.

Wzrost uczuć religijnych we Francji

Masoneria pragnie pokoju z kościołem

Nie małą sensację wywołują na zachodzie Europy ostatnie porażenia masonerii, która zupełnie niedwuznacznie zwraca się z ofertami pokojowymi pod adresem Kościoła katolickiego. W sferach masonskich Francji toczy się na ten temat dyskusja, a zwrot w wymienionym wyżej kierunku jest już zupełnie wyraźny.

Rewelacyjnie brzmiał niedawny artykuł w organie radykała Herriota „Ere Nouvelle”. Pismo to, uchodzące za masonskie, wystąpiło w artykule swego redaktora naczelnego z twierdzeniem, że w stosunkach Kościoła i państwa „nadeszła godzina pokoju”, że w interesie przyszłości leży usuwanie antagonizmów religijnych, że czas skończyć z diatribami, które nie tylko do niczego nie prowadzą, ale które szkodzą interesom obustronnym, a wzmacniają wspólnego wroga. Nie ulegało wątpliwości, że pismo ma na myśli państwa i tendencje totalistyczne.

Jeszcze większą sensację wywołał przed kilku tygodniami ukazanie się na półkach księgarskich w Paryżu małej książeczki. Jest to list otwarty znanego publicysty i historyka masonskiego, członka Rady najwyższej masonerii francuskiej Alberta Lantoine.

P. Albert Lantoine wychodzi z założenia, że Zachód coraz bardziej zanurza się w zwierzęcym materializmie. Ten materializm zwierzęcy znajduje swój wyraz w ustrojach totalistycznych, a przede wszystkim w bolszewizmie. Otóż to właśnie stanowi wspólne niebezpieczeństwo Kościoła i masonerii. We wszystkich krajach o ustroju totalistycznym masoneria została zniszczona, jej istnienie wzbronione.

Tak jest w Italii, w Niemczech, w Rosji.

Ale masoneria twierdzi, że występuje przez pióro Lantoinea, bynajmniej nie tylko w obronę własnych interesów. Autor przemawia „w obronę całego świata kulturalnego i cywilizowanego” i usiłuje dowiedzieć, że chrystianizm i masoneria powinny współzawodniczyć pokojowo dla szczęścia ludzkości.

Od dwustu z góry lat panuje między Kościołem i masonerią stan wojny.

Pierwszy rzucił anatemę na masonerię papież Klemens XII (1738), za nim poszli: Benedykt XIV (1751), Pius VII, Leon XII, Pius IX (1865).

Bullę Klemensa XII, która zaczęła wojnę, stara się autor wytlumaczyć tym, że ogłoszono ją w czasie, kiedy

Watykan ożywiała ambicja monopolizowania dusz. Ta ambicja dziś ucichła — pisze Lantoine

Nasze cele (t. j. Kościoła i masonerii) zawsze były identyczne. Ciergóż szukacie, wy katolicy? — woła. — Braterstwa ludzi — odpowiada. — My także. Cała różnica tkwi w tym, że wy zwracacie się do uczuć,

podezas kiedy masoneria apeluje do rozumu.

Co Kościół miał właściwie do zarzucenia masonerii? — woła autor i zaraz odpowiada: — To oto, że masoneria była tolerancyjna.

Nie zapominajmy, że był to wiek XVIII, kiedy jeszcze świeżo były w pamięci czasy inkwizycji i kiedy wszelkiego rodzaju uczucia tolerancyjne wydawały się Watykanowi zgubne i karygodne. Ale dziś czasy

się zmieniły.

Kościół zrozumiał, że monopolizować dusz nie jest dłużej w stanie; masoneria znowu pojęła, że jej tolerancja i wolnomyślność za daleko mogą posunąć ludzkość.

Bolszewizm — oto czego lękać się zaczęły loża.

„Cóż wygrały obie strony w tej 200-letniej podjazdowej walce? Ani loża ani zakrystia nie zwyciężyły całkowicie”.

UROCZYSTOŚCI POŚWIĘCENIA BAZYLIKI W LISIEUX.

W Lisieux we Francji odbyły się uroczystości poświęcenia nowej bazyliki ku czci św. Teresy od Dzieciątka Jezus. W uroczystościach wziął udział w charakterze specjalnego legata papieskiego Jego Eminencja ks. kardynał

Facelli, sekretarz stanu w Watykanie. Zdjęcie nasze przedstawia Jego Eminencję ks. kardynała Facellego, udającego się wraz ze świtą do pawilonu watykańskiego na wystawie światowej

Prawda o spisku Tuchaczewskiego

Spiskowcy chcieli znieść ustrój komunistyczny

Wychodzący w Paryżu organ emigracji rosyjskiej „Postępująca Nowość” zamieszcza sensacyjne rewelacje, dotyczące spisku Tuchaczewskiego, Gamarnika i innych rozstrzelanych generałów armii sowieckiej. Rewelacje te podobno są oparte na materiałach, posiadanych w Paryżu i w Londynie, gdzie zdobyto już autentyczne i wyczerpujące dane co do istoty spisku generałów sowieckich.

Według tych danych, zarzuty wysunięte przez rząd sowiecki przeciw rozstrzelanemu generałowi były zupełnie fałszywe.

Nie było mowy o ich stosunkach szpiegowskich ze sztabem niemieckim, o zamiarze ustąpienia Niemcom części terytorium rosyjskiego, ani o działalności mającej na celu rozkład i osłabienie armii sowieckiej.

Spisek istotnie był, ale chodziło o coś zupełnie innego. Gamarnik, który pełnił rolę „wychowawcy” armii czerwonej, doskonale znał i wyczuwał jej nastroje. Wiedział, że wśród synów chłopskich, którzy stanowią gros sił armii czerwonej, nurtuje głębokie niezadowolenie z powodu odebrania chłopom ziemi i przymusowej pracy państwowo-rolniczej w kolechozach. Jest rzeczą prawdopodobną, że Gamarnik był inicjatorem spisku, w którym chętnie wziął udział Tuchaczewski, przeznaczony na dyktatora wojskowego, oraz inni generałowie, którzy ni-

gdy nie byli komunistami i również dobrze znali nastroje szeregowców armii czerwonej.

Celem spisku było obalenie Stalina i zniszczenie ustroju komunistycznego. Miała być przywrócona drobna własność rolna, przemysłowa, rzemieślnicza itp. Wielki przemysł miał być po dawnemu własnością państwa. Rosja miała powrócić do swej nazwy historycznej i otrzymać ustrój państwa federalnego.

Spisek był wykryty przez zdradę Radka i Sokolnikowa, którzy byli w tajemniczeni w jego cele i skład osobisty.

Aresztowano najpierw Gamarnika. Usiłował on zniszczyć kompromitujące dokumenty, stawiał opór i został podczas aresztowania zabity.

Oficjalne wersje o jego samobójstwie były kłamstwem. Znalezione u Gamarnika dokumenty dały Stalinowi wszystkie nici do ręki. Aresztowanie Tuchaczewskiego i in. generałów nastąpiło tak szybko i zręcznie, że o zorganizowaniu jakiegokolwiek oporu nie mogło być mowy.

Oskarżeni przyznali się na rozprawie sądowej do winy spisku, ale bynajmniej nie do szpiegostwa, co im zarzucano.

Zrozumiałe jest, że Stalin wołał obciążyć rozstrzelanych kanią winą zdrady i szpiegostwa, ażeby ujawnić istotne cele i motywy ich postępowania.

O ile oficjalna wersja o powodach

Ale autor dostrzega wzrost uczuć religijnych tam nawet, gdzie dotychczas panował gruby materializm. We Francji, gdzie od wielu lat istnieje rozdział Kościoła od państwa, odrodzenie chrześcijaństwa zdaje się nie ulegać kwestii, skoro nawet sfery oficjalne rozumieją potrzebę powrotu do unormowanych stosunków z Watykanem.

Skoro już o tych sprawach mówimy, należy przypomnieć, co niedawno na ten temat napisał znany publicysta polski Bolesław Koskowski w „Kur. Warszawskim”:

„Ci, którzy wstali by z grobu pośnie 50-letnim — pisze Koskowski — nie uwierzyliby swym oczom i uszom, bo zdarzyłoby im się teraz słyszeć ministrów socjalistycznych lub radykalistycznych, cytujących... encyklikę.

Publicysta polski przytacza kilka ostatnich wydarzeń, w któreby jeszcze kilka lat temu nikt nie uwierzył. Oto premier socjalistyczny Blum udaje się z małżonką na przyjęcie do nuncjusza Apostolskiego w Paryżu, w jakiś czas potem Ojciec św. przyjmuje na audiencji podsekretarke stanu w gabinecie Bluma, p. Brunshwieg, a teraz znowu Paryż i cała Francja witają z marnszymi honorami pierwszego od 100 lat legata papieskiego na Kongresie w Lisieux.

Organ Bluma „Populaire” ogłosił niedawno interesującą opinię, że jedną z ostatnich barier wszędzie tam, gdzie grozi pogaństwo totalne, stanowi katolicyzm.

Z NOTATNIKA

Interes interesem

General Franco zaczyna się lenko rozczarowywać w pomocy Mussoliniego. Dotychczas sukcesy oddziałów włoskich nastrojały go bardzo optymistycznie, ale ostatnio spostrzegł on, że te sukcesy mogą bardzo drogo kosztować narodową Hiszpanię. Poza wojskami włoskimi zajęła do Hiszpanii masę aferzystów włoskich, którzy bez najmniejszego skrupowania dyskontują natychmiast każde zwycięstwo dla zapuszczenia swych macek w głąb Hiszpanii.

Gen Franco z niepokojem obserwuje aktywność Włochów na jego terytoriach i podobno już przeczekał Mussoliniego przed zbytnią ekspansją Hiszpanii. Mussolini sobie nie wiele jednak robi z żalów generala Franco słuszenie uważając że interes jest interesem i, że nie ma takiej pomocy, za którą by się nie placilo.

Zresztą strona czerwona też dosyć drogo musi płacić za pomoc Moskwy, mimo że to pomoc jest też ideowa.

To są nieprzyjemności wojny domowej, gaszące radość zwycięstwa.

Problemy dnia

Robotom na Czarnej Przemszy grozi przerwa z powodu wyczerpania się kredytów

Roboty przy regulacji Czarnej Przemszy w Sosnowcu na Radosze podzielone są na dwie części. W pierwszej z nich wykonywany jest odcinek od żelaznego mostu linii kolejowej radomskiej do fabryki „Radocha” i drugi od tego punktu do granicy województwa śląskiego, gdzie już Czarna Przemsza jest uregulowana.

Roboty ziemne na pierwszym z tych odcinków są już na ukończeniu i lada tydzień pozostanie już tylko praca dla kilkudziesięciu robotników brukarskich.

A przecież regulacja Czarnej Przemszy jest przeprowadzana i po to, by zatrudnić bezrobotnych. Obecnie pracuje ich na Czarnej Przemszy sześćset. Jest to liczba wcale pokątna. Należałoby sobie życzyć, by bezrobotni ci mogli pracować jak najdłużej.

Nie wiadomo, czy to się jednak uda fundusze bowiem, otrzymane na regulację w wysokości 250 tys. zł. są już na wyczerpaniu, a dalszych obiecanych dwustu tysięcy jakoś nie widać.

250 tys. zł. za które wykonywane są obecnie roboty na Czarnej Przemszy wystarczą na wykończenie pierwszego odcinka, ale już nie starczy na roboty przygotowawcze

dla drugiego odcinka, których wykonanie jest konieczne już teraz, jeżeli się chce, by w prowadzeniu robót nie było dłuższej przerwy.

Chodzi mianowicie o zbudowanie prowizorycznego koryta drewnianego kosztem 70 tys. zł., w czym sam materiał pochłonie 45 tys. zł.

Jeżeli koryta drewniane nie będą przeprowadzone w swoim czasie to bezrobotni, zatrudnieni przy regulacji,

nie będą mogli kontynuować robót przy drugim odcinku.

W ten sposób może powstać przerwa w robotach bardzo niekorzystna dla bezrobotnych.

Dlatego należy się spodziewać, że odpowiedni czynnik nie dopuszczą do przykrych następstw, jakie może spowodować niedostarczenie w terminie dalszych kredytów na regulację Czarnej Przemszy.

Likwidacja strajku okupacyjnego w cegielni Urbańczyka

Wezorem w inspektoracie pracy w Sosnowcu odbyła się konferencja w sprawie zatargu w cegielni Urbańczyka w Zagórze. Jak już donosiliśmy robotnicy wywołali

strajk okupacyjny w cegielni w związku ze zwolnieniem z pracy 16 robotników.

na skutek braku zamówień na cegłę. Robotnicy strajkując domagali się przyjęcia do pracy kolegów. Ponieważ między stronami nie mogło dojść do zgody

w dniu wczorajszym zwołana została konferencja, w której wyniku osiągnięto porozumienie.

nięto porozumienie.

P. Urbańczyk utrzymał w mocy swoją decyzję co do zwolnienia robotników, lecz zobowiązał się jednocześnie w razie otrzymania dalszych zamówień przyjąć do pracy w pierwszym rzędzie zredukowanych robotników.

Z spośród zredukowanych robotników przyjęty został do pracy tylko delegat strajkujących.

P. Urbańczyk przyrzekł równocześnie wypłacić bieżące zarobki w dniu 14 i 15 bm.

Z dniem dzisiejszym robotnicy przystąpią do pracy.

Kazon groził Berezą

Sensacyjne rewelacje o Targowicy myślowickiej

Uzupełniając cykl rewelacyjnych artykułów o gospodarce na targowicy myślowickiej, co stało się aktualne ze względu na wniesienie przez prokuratora do sądu aktu oskarżenia przeciw dyrektorowi targowicy Kazonowi, Fruchthaendlerowi i tow., zamieszczamy dziś oświetlenie tej niezwyklej sprawy przez Agencję Śląską, wychodzącą w Katowicach. Oświetlenie to brzmi tak sensacyjnie, że drukując poniżej szczegóły afery, czynimy to wyłącznie na odpowiedzialność wspomnianej Agencji.

W świetle afery Centralnej Targowicy Myślowice wychodzą na miasto, w którym zapomniano o prawach boskich i ludzkich. Nie przebiegając w środkach dyrektor Centralnej Targowicy Kazimierz Kazon trząsał wszystkich, wszystkich terrorizował, lub miał w kieszeni. Ojciec miasta, burmistrz dr. Karczewski, wybrany posłem na Sejm Śląski, ponieważ — jak twierdzili żydzi z Fruchthaendlerem w swej ulotce

— „był symbolem sprawiedliwości i moralności Myślowic”, musiał — we dług twierdzeń Kazonia — „tańczyć tak, jak on zechciał”

i przez 6 lat krył wszystkie machinacje matadorów Centralnej Targowicy, wprowadzając w błąd zarówno magistrat radę miejską, jak i Śląską Radę Wojewódzką i Urząd Wojewódzki Śląski, przy czym w końcu doszło do tego, że wszelkie rozmowy prowadzone z nim przy świadkach i sporządzano z nich formalny protokół, by nie mógł później przeczyć temu co powiedział.

Kto zaś z radnych miejskich, obywateli, czy członków Rady Nadzorczej Centr. Targowicy domagał się od dr. Karczewskiego wkroczenia i zrobienia porządku, tego zbywał nieczym, a o treści wszelkich doniesień i osobach donoszących dr. Karczewski powiadał małą zarzą Kazonia, by ten mógł się z niewygodną osobą położyć. To też Kazon w takich wypadkach wygrażał się, że

ma długą rękę i pośle niezadowolonego do Brzeźnia lub Berezy a nawet z tupetem zapewniał, że „u nas jak woda jest niegrzeczny, to możemy go

przenieść na wygodniejsze miejsce”.

Kazon nieczemu się nie bał i publicznie mówił, że od krycia wszystkiego i internowania u władz „ma burmistrza i Ficowskiego.

Ten ostatni, b. pplk. z armii austriackiej i prezes lokalnego BB., został przez Kazonia mianowany płatnym sekretarzem utworzonego dla zaanektowania posiadanych przez Centr. Targowicę w depozycie pieniędzy Warszawskiego Zrzeszenia Kupców i Handlarzy Trzody Związku Kupców i Komisionerów Handlujących Nierogacizną i Bvdłem Rogatem Woj. Śl. z pensją 500 zł. miesięcznie oraz szefem „propagandy” Centr. Targowicy z pensją 300 zł. miesięcznie, tak, że Ficowski pobierał 800 zł i przez 5 lat wybrał ogółem 50.000 zł. (poza pożyczkami z Targowicy) a rola jego w tym związku polegała na lekturze abonowanych czasopism,

związek bowiem żadnej aktywności nie przejawiał, nie leżała ona bowiem w intencji Kazonia. Mając takich pomocników, Kazon gwizdał na wszystko i mówił, że całą radę miejską ma za 600 zł. w kieszeni.

Jak wyglądała gospodarka Kazonia na Targowicy burmistrz Karczewski

nie wiedział doskonale, bowiem co miesiąc kazał sobie przedkładać próbne bilanse i wszystkie podkładki do wydatków. Stąd też wiedział, że Spółka Centralna Targowica, która rozpoczęła i cały czas prowadziła swą działalność bez grosza wpłaty na kapitał zakładowy, wynoszący nominalnie 27.000 zł., już w pierwszym roku swego istnienia była bankrutem a łączne niedobory bilansowe za czas do aresztowania Kazonia wyniosły 1.145.000 zł.

które poprzez różne gwarancje spadała na miasto Myślowice

Niezależnie od tego jest zadłużenie z tytułu Kasy Targowej w Banku Rolnym na 500.000 zł., za który to kredyt, rozgospodarowany przez Kazonia w przeciągu 3 tygodni, również gwarancję przejęło miasto.

Dr. Karczewski nie tylko przymykał oczy na fakt, że Kazon pełną ręką czerpał z Targowicy milionowe sumy na swoje interesy i hulałki z funduszy wierzyteli, ale nawet umożliwił Kazonowi i Fruchthaendlerowi pobieranie do końca wysokich (Kazon 2.400 zł. mies., Fruchthaendler 2500 zł. miesięcznie) poborów, nawet za czas pobytu w więzieniu.

Surowo ukarany uwodziciel Wąsik skazany na 6 lat więzienia

Przedmiotem rozprawy jednego z ostatnich procesów, które odbyły się w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie, był ponury dramat szantżonej dziewczyny w Sosnowcu na Pagoni. Kilka miesięcy temu mieszkańcy tej dzielnicy miasta wstrząśnięci zostali wypadkiem, który rozegrał się w domu Nr. 28 przy ul. Staropogońskiej.

Z okna mieszkania rewidenta targowego Stanisława Wąsika, znajdującego się na drugim piętrze, rzuciła się na bruk 20-letnia mieszkanka Kamieńska Stanisława Lewacka, doznając bardzo ciężkich obrażeń.

Sledztwo ustaliło wówczas, że Lewacka

przybyła do Sosnowca w celu poszukiwania pracy i uwiedziona została przez Wąsika, który przedstawił się jej jako lekarz weterynarii i przyobiecał posadę w miejskiej rzeźni.

Po niewczasie Lewacka doszła do wniosku, iż padła ofiarą oszusta, a pod wodzą targnięcia się jej na życie był wstrząs nerwów z winy Wąsika, który podstępnie zwał ją do swego mieszkania.

Sąd Okręgowy w Sosnowcu, przed którym uwodziciel odpowiadał jako przed sądem pierwszej instancji, skazał Wąsika na sześć lat więzienia. Sąd Apelacyjny wyrok ten zatwierdził.

DRZAZGI.

Połowa ulicy

Było kilka dni deszczowych i dobre nieba dokładnie polaty ulice miast zagłębiowskich, wśród których szczególnie Sosnowcowi kurz doprawdy nadmiernie dokucza.

Ale może się już wypogodzi i należy się obawiać, że po deszczach tumany kurzu znowu zatrąją nam i bez tego już zatrute życie.

Do walki z klęską kurzu przeznaczony jest beczkowóz magistracki. Dziwaczne jednak rzeczy dzieją się z tym miejskim polewaczem ulic.

Istnieje przepis, że właściciele domów polewają przed swoimi posesjami połowę jezdni, drugą zaś połowę polewa kamienicznik z vis a vis.

Tego przepisu bardzo ściśle przestrzega beczkowóz magistracki. Kiedy np. polewa ulicę Pilsudskiego przy placu Zwirki i Wigury, to czyni to tylko na połowie, przylegającej do tego miejskiego placu. Połowa zaś od strony kamienicy pozostawiona jest do dyspozycji prywatnych sikawek kamienicznikowskich.

Skutek jest taki, że na jednej połowie jezdni jest mokro, a na drugiej kurz. Kiedy zaś kamienicznicy polewają swoją połowę, to na magistrackiej stronie też już jest kurz.

I tak ciągle.

Przechodnic dziwią się, że beczkowóz nie polewa odrazu całej jezdni. Bo ostatecznie koszt jazdy jeden i ten sam, zatrudnienie strażaków to samo, więc cóżby szkodziło połączyć niekoszującą magistracką wodą z rzeki całą jezdnię.

Byłoby i zdrowiej i rozsądniej.

Przy głośniku

DWA INTERESUJĄCE KONCERTY SYMFONICZNE

Dla zwolenników muzyki poważnej szykuje się dziś prawdziwa biesiada muzyczna. Radio nadaje bowiem tego dnia dwa bardzo ciekawe koncerty symfoniczne. Jeden z piąt, drugi w wykonaniu orkiestry Polskiego Radia pod dyr. G. Fitelberga. Audycja z płyt o godz. 10.00 przyniesie rzadko wykonywaną „Verklarte Nacht” Schonberga, jeden z wczesnych utworów tego niezwyklej miary kompozytora, w wykonaniu Minneapolis Symphony Orchestra pod dyr. E. Ormandy'ego oraz „Don Juana” Straussa, w wykonaniu orkiestry Filharmonii Londyńskiej pod dyr. Fritza Buscha.

Drugi koncert tego wieczoru rozpocznie się o godz. 22.00 i poświęcony będzie twórczości francuskiej. Wykonane zostaną utwory kompozytorów dawniejszych jak Rameau, Boieldieu oraz twórców ostatniej doby: Auberta, Debussy'ego i Chabrier'a. Niektóre z tych utworów wykonane będą w Polskim Radio po raz pierwszy.

Dobry żart

STARA ANEGDOTA.

Jest to stara, przedwojenna dyktarka z tych czasów, kiedy jeszcze w Mokwiewie hulali przedstawiciele stanu kupieckiego.

Do restauracji „Espianad” przychodził wspaniały brodac, zamawia butelkę czy stoł, ćwierć funta kawioru i samowar herbaty. Wypil kilka kieliszków rozajeźzał się dokoła i raptem zauważył śpiewającego w klatce kanarka.

— Co to za ptaszek?

— Kanarejką go zwiemy — odpowiada kelner.

— Ile kosztuje?

— Fietnaście rubli, waszestwo.

— Doskonale, proszę go zaraz ugotować i podać w potrawce z ryżem.

Po upywie pół godziny kelner przynosi si rondel.

— Gotowe? — pyta kupiec.

— Gotowe.

— To proszę mi odkrajać porcję za dziesięć kopiejek.

Czy jesteś członkiem L. O. P. P.

Gaszono pożary, ratowano topielców

Walne zebranie ochotniczej straży ogniowej w Będzinie

Odbyło się walne zebranie członków ochotniczej straży ogniowej w Będzinie. Zebranie zajął prezes R. Monsiorski, zapraszając na przewodniczącego prez. emer. p. Ryppa. Przy stole prezydalnym, jako asesorowie zasiadli pp. Nowiński i Krzyżakowski jako sekretarz dr. Rogalski.

Straż będzínska w okresie sprawozdawczym rozwinęła ożywioną działalność.

aczkolwiek napotykała w swej pracy na poważne przeszkody natury finansowej. Trzeba było w pierwszym rzędzie wyszukiwać odpowiednie źródła dochodu, a później dopiero realizować zamierzone plany. Zarząd ze swej roli wywiązał się należycie. Zorganizował w ciągu roku zabawy i inne imprezy, z których

dochód przeznaczony został na powiększenie majątku straży

Ogółem z imprez i zbiórki ulicznej zebrano 1.258 zł. Oprócz tego uzyskana od zarządu miejskiego w Będzinie do datkowej subwencji w kwocie 700 zł., która wypłacana była poprzednio straży koszelewskiej.

Część pieniędzy przeznaczono na otwarcie „świetlicy strażackiej, a resztę na zakup najniezbędniejszych utensylii strażackich.

Duże wysiłki zarządu skierowane zostały w kierunku wyszkoleniowym czynnych członków straży oraz nad wzmocnieniem straży organizacyjnej oddziału.

Oddział będzínski liczy 35 czynnych strażaków i dobrze zorganizowaną orkiestrę.

Straż wzięła 33 razy udział w gaszeniu pożarów, ratowaniu mieszkańców w czasie powodzi, ratowaniu topielców oraz gremialnie występowała w czasie różnych obchodów i uroczystości. Dla członków urządzono 12 wykładów strażackich i 9 wykładów OPG. Na 22 słuchaczy egzamin końcowy złożyło 20 osób.

W toku prac nie zapomniano o wspólnym życiu towarzyskim wśród członków straży.

Jednym z takich serdecznych momentów była gwiazdka dla dzieci strażaków, zainicjowana przez p. Monsiorskiego.

Nadal biją szyby

W BĘDZINIE I DĄBROWIE.

W dalszym ciągu zanotowano wypadki bicia szyb. W Będzinie siluczono gablotkę fotograficzną przy Placu 3-go Maja oraz zamalowano kilka szyldów nad sklepami żydowskimi przy ulicy Czeladzkiej. Noce wczorajszej nieznani osobnicy wybili również szyby u fotografa przy ulicy Królowej Jadwigi 7 i farbiarni przy ul. 8-go Maja w Dąbrowie.

Otruła się

ESENCJĄ OCTOWĄ.

Wczoraj w godzinach popołudniowych popełniła samobójstwo H. Suliewicz, zamieszkała przy ul. Kollataja 44 w Będzinie. Samobójczyni we własnym mieszkaniu napila się esencji octowej. Odwieziona w stanie ciężkim do szpitala w Dąbrowie, gdzie życie zakończyła.

Powód samobójstwa — nieznan.

Pół roku więzienia ZA PORANIENIE PRZYJACIÓŁKI.

Wczoraj w Sądzie Okręgowym w Sosnowcu zapadł wyrok na 26-letniego Mihała Burzyńskiego (Sosnowiec, Pańska nr. 42), sprawcy krwawego zajścia na ul. 1 Maja w Sosnowcu, w którym B. ciężko okaleczył swą przyjaciółkę Marię Grzesiakówną.

Jak podawaliśmy kilka dni temu, Burzyński podejrzewając Grzesiakównę o zdradę, ciał ją brzytwą, zadając jej głęboką ranę od lewego ucha do prawej piersi. Sąd skazał Burzyńskiego na sześć miesięcy więzienia.

Na zebraniu podkreślono życzliwy stosunek prez. Izydoreczyra do straży, dzięki któremu oddział uzyskał lokal przy ul. Jasnej.

Ustępującemu zarządowi udzielono absolutorium, po czym dokonano wyboru nowych władz. Zarząd stanowią

R. Monsiorski — prezes, nac. K. Len gas — wiceprezes, inż. Winter, W. Ma słoń, Fr. Nowara, E. Domagalik, i St. Jagoda. Naczelnikiem jest p. Jędralski.

Komisję rewizyjną wybrano w tym samym składzie.

ZA OBLIGACJE POŻYCZKI:

MOŻE Z NABYĆ

NARODOWEJ KON/OLIGACYJNE INWESTYCYJNE PIAZYMEZ

MAGAZYN

W FIRMIE

SZ. MILECHMAN, JUBILERSKI

DĄBROWA GÓR /OBIE/KIEGO 11. 0

UWAGA! Ceny znizone o 20 proc. tylko do dnia 15 lipca 1937. — Pożyczki przyjmujemy w najwyższej cenie.

Z frontu pracy w Zagłębiu

Konferencja z przedsiębiorcą z Huty Katarzyna

W dniu wczorajszym, w inspektora cie pracy w Sosnowcu, sekretarz Angier odbył konferencję z przedsiębiorcą Osłońskim z Huty Katarzyna, w sprawie załatwienia żądań robotników

Na konferencji przedsiębiorca wyraził zgodę na podwyżkę zarobków robotniczych o 15 proc. z tym, że po zawarciu nowej umowy w hutnictwie podwyższy płace robotnicze, jeszcze o tyle procent na ile opiewała będzie nowa umowa zbiorowa.

W tej sprawie wypowiedzą się jeszcze robotnicy, po czym podpisany zostanie odpowiedni protokół.

Strajki w Zagłębiu

Strajk w sosnowieckich zakładach

ceramicznych trwa w dalszym ciągu

Również strajkuje 24 pracowników firmy „Standard Nobel” oddziału sosnowieckiego, mieszczącego się przy ul. Naftowej.

Strajkujący domagają się wypłacenia ustawowych odszkodowań i odpraw w wysokości półrocznej pensji za każdy przepracowany rok.

Jak wiadomo zatarg ten wybuchł na tle przejęcia rynku polskiego „Standard Nobel” przez firmę Vacuum Oil Company S. A. Standard Nobel chce wypłacić odprawy w wysokości jednej trzeciej części uposażenia miesięcznego za każdy przepracowany rok w firmie.

Utracił nos przeciwnikowi

Krwawa awantura w Sosnowcu

W nocy z niedzieli na poniedziałek w domu przy ul. Perla 7 w Sosnowcu miała miejsce krwawa awantura, pomiędzy dwoma lokatorami.

Do mieszkania Wincentego Wrześniaka wszedł o godz. 1.30 po północy Kazimierz Dubiel, który od pewnego czasu żył na stopie nieprzyjaznej ze swym sąsiadem.

Dubiel był mocno podchmielony, to też awantura, w krótkim czasie zamieniła się w bójkę.

Wrześniak porwał w pewnym momencie styl od siekiery i uderzył Du biela, łamiąc mu kość nosową.

Rannego przewieziono do szpitala, a policja wszczęła dochodzenie.

Wiadomości bieżące

Dziś: Bona we ntury
Jutro: Roz. Ap., Henryk
Wschód słońca: 3.31
Zachód słońca: 19.52

KINA W SOSNOWCU:

ZAGŁĘBIE: Ciotka Karola.
PATRIA: Skamieniały las
EDEN: Fredek uszczęśliwia świat
Przygodny romans

— WYJAZD PREZYDENTA DĄBROWY DO KIELC. W dniu dzisiejszym prezydent Dąbrowy p. Trzesiniech wyjechał do Kielc w sprawie zatwierdzenia budżetu na rok 1937-38.

— REGULACJA RUCHU W CZELADZI. W Czeladzi ustawione zostały znaki regulujące ruch uliczny w mieście. Znaki wykonane są bardzo solidnie, więc przyczynią się niewątpliwie do zmniejszenia wypadków na ulicach w Czeladzi.

Nowe ceny chleba i mąki W ZAGŁĘBIU.

Wczoraj w Będzinie pod przewodnictwem p. starosty Boxy odbyła się konferencja powiatowej komisji cennikowej do badania cen na powiat będzínski. Na skutek zwyżki cen żyta ustalono nowe ceny mąki żytniej i chleba.

Mąka żytnia 70 proc. w hurcie 32 zł. za 100 kg., w detalu 36 gr. za 1 kg., mąka żytnia 82 proc. w hurcie 30 zł. za 100 kg., w detalu 33 gr. za 1 kg., mąka żytnia 95 proc. w hurcie 28 zł. za 100 kg. i w detalu 31 gr. za 1 kg.

Obniżone zostały również ceny chleba żytniego. Za 1 kg. chleba z mąki 75 proc. do 34 gr., z mąki 82 proc. do 28 gr. za 1 kg. i z mąki 95 proc. do 26 gr. za 1 kg. Ceny innych artykułów nie zmieniono. — Trzeba zaznaczyć, że nowo ustalone ceny obowiązywać będą od czwartku, to jest od 15 bm.

Z ZAWIERCIA.

O przekazanie kolei ZAWIERCIE — POREBA.

W dniu jutrzejszym wyjeżdża do Warszawy prezydent miasta p. Czesław Kowalski, by u władz miarodajnych załatwić sprawę ostatecznego przejęcia nowo wybudowanego odcinka kolejowego Zawiercie — Poreba — Siewierz — Tarnowskie Góry, a wykonanego już na odcinku Zawiercie — Poreba.

Odcinek kolejowy budowany przez zarząd miejski z dotacji Funduszu Pracy, a oddany on zostanie na własność Ministerstwu Komunikacji.

Zaznaczyć należy, że do uruchomienia tego odcinka wzdychają oddawna Zakłady Przemysłowe „Poreba” w Porebie, albowiem tego rodzaju dogodna i tańsza komunikacja wpłynie dodatnio na obniżenie cen produkcji tej fabryki. Obecnie posiada Poreba własną kolejkę wąskotorową, jest to dość kosztowne.

Rekrutacja bezrobotnych NA OBWAŁOWANIE WISŁY.

Miejscowa ekspozytura Funduszu Pracy otrzymała zapotrzebowanie na 150 robotników do pracy przy obwałowaniu Wisły.

Do pracy tej wyjechać mają robotnicy, zatrudnieni zastępczo na robotach publicznych, prowadzonych przez zarząd miejski. Czynione są starania, aby zapotrzebowanie to zwiększone zostało do 200 osób. Zauważyć należy, że w związku z nadsyłaniem zapotrzebowań na wyjazd Fundusz Pracy zmniejsza zarządowi miejskiemu kredyty na roboty publiczne prowadzone na terenie miasta.

Uruchomienie dziecińców W POWIECIE ZAWIERCKIM.

Zrzeszenie powiatowe Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet w Zawierciu, pragnąc przysiąc z pomocą biednym małkom po wsiach, uruchomiło ostatnio trzy dziecińce sezonowe: w Rudnikach, Błanowicach i Czarnej Stradzie. Niezależnie od tych prowadzone są stałe dziecińce na Polnauce, w Mlynku, Kromolowie, Rokitnie Szlacheckim, Zarkach i Myszkowie. — Dziecińce te, obok celów podniesienia stanu zdrowotnego dzieci na wsi przez odpowiednie odżywianie, oraz ulżenie ich rodzicom w czasie wyłożonej pracy w polu, mają na celu wychowanie obywatelskie.

W tym celu urządzane są ciekawe pogadanki, które prowadzą fachowo wyszkolone siły.

Z OLKUSZA.

(o) NOWE AGENCJE POCZTOWE. W Imbramowicach koło Skąły pod Ojcowe motwarta została agencja pocztowa. Takie same agencje otwarte będą w Białym Kościele pod Krakowem i na osiedlu Bukowno pod Olkuszem, gdy tylko znajdą się odpowiednie lokale. O taki lokal np. w Bukownie powinien postarać się zarząd miejski w Olkuszu, aby udogodzić letnikom osiedla otrzymywanie szybko poczty i gazet.

(o) NOWA ORGANIZACJA B. WOJSKOWYCH. Wobec zamiaru założenia w Olkuszu oddziału Związku Kaniowczyków i Żeligowszczyków, uprasza się wszystkich b. uczestników polskich formacji na wschodzie o zgłaszanie swoich adresów do p. Piotra Migielskiego w Olkuszu (wydział powiatowy).

(o) ZAWODY REJONOWE STRAŻAKÓW. W dniu 18 bm. odbędą się w Olkuszu na stadionie zawody rejonowe straży pożarnych ochotniczych rejonu bolesławskiego. Program obejmuje: nabożeństwo defiladę i o godz. 13 zawody indywidualne i ogólne.

Jeśli chcesz mieć

skutek z ogłoszenia
to zamieść go tylko

w **Expresie Zagłębia**

największym dzienniku ogłoszeniowym województwa kieleckiego

Z powodu likwidacji szkoły przez fabrykę Steinhagena

600 dzieciom w wieku szkolnym grozi pozbawieniem nauki

Najwięcej uprzemysłowiona w powiecie zawierciańskim gmina Myszków pod względem szkolnictwa stoi na ostatnim miejscu. Pomimo istnienia 3 szkół powszechnych 7-mio klasowych gmina nie posiada ani jednego budynku szkolnego. Jedną szkołę utrzymuje fabryka Steinhagen i Saenger a dwie władz gminy. Możliwie wyposażona pod każdym względem jest szkoła fabryczna, zas utrzymywane przez gminę mieszczą się w wynajętych salach przeważnie nieodpowiednich i rozrzuconych w kilku punktach Myszkowa i Pohulanki. Wpływa to bardzo ujemnie na naukę dzieci jak również niewygodnym jest dla nauczycielstwa która zmuszone jest przechodzić z budynku jednego do drugiego kilka razy.

Od 1 września 1937 roku fabryka we własnym zakresie szkoły utrzymać nie będzie o czym zawiadomiła odpowiednie władze jeszcze w 1935 r. Cały przeto ciężar utrzymywania tej szkoły spada na barki gminy. Najboleśniej daje się odczuwać brak lokalu na pomieszczenie szkoły bowiem nie jest wiadomym czy fabryka z braku pomieszczeń dla swoich urzędników zgodzi się na wydzierżawienie dotychczasowego lokalu pod szkołę gdyż o innym lokalu nie ma mowy z braku mieszkań.

Zarząd gminy nie został zaskoczony likwidacją szkoły prowadzonej we własnym zakresie przez firmę Steinhagen i Saenger wiedział już o tem jeszcze w 1935 roku. W związku z likwidacją szkoły fabryka wyraziła życzenie wybudowania odpowiedniego budynku szkolnego na pomieszczenie szkoły i mieszkań dla nauczycieli kosztem 100 tysięcy złotych. Życzenie to należałoby przyjąć z zadowoleniem, jednak tak nie jest. Plac pod budowę szkoły położony przy ulicy Kościuszki w Mijaczowie oddaje bezinteresownie gromada wsi Mijaczów. Plac ten w zupełności odpowiada wymaganiom na ten cel. Choćby tylko o wyrażenie zgody ze strony władz gminnych i szkolnych należałoby się zgłosić.

Władze gminne dla dobra szkoły pragną widzieć gmach szkolny na placu znacznie większym podarowanym pod budowę szkoły przez firmę „B-cia Bauerertz” w Mijaczowie czemu sprzeciwiają się w większości mieszkańcy

wsii Mijaszów.

W sprawie budowy szkoły Centralny Związek Robotników Przemysłu

Chemicznego Rz. P. oddział w Myszkowie w sali straży pożarnej przy barażu bezczynnym udziale i wypełnionej sali po

Jak spędzają dzień pięcioraczki kanadyjskie

Napisała Yvonne Leroux

„Tik tak, tik tak, wstawajcie małe Pięcioraczki” — nawołuje zegar, wiszący na ścianie sypialni. Pięć naszych bohaterów z wesołym szczebiotem wyskakuje z łóżeczek, wkłada szlafrociki i małe pantofelki. Czeka na nie sok pomarańczowy (oh, jaki dobry!), a następnie łyżeczka tranu (nie obywa się bez małego grymasu!).

Po kilkuminutowej zabawie poranna kąpiel. Zimą, ciepła kąpiel. Latem dobry prysznic. Jednak zimą i latem jedynie Palmolive, to doskonałe mydło na oleju oliwkowym jest używane w tym tak ważnym momencie dla urody naszych czarujących panenek.

Była godzina ósma. Pięcioraczki są czyste, jak kryształ; zębki wyczyszczone, włoski uczesane, sukienki włożone. A teraz do stołu. Czeka nas gorące śniadanko. Zostaje ono szybko zjedzone, gdyż Pięcioraczki mają wspaniały apetyt.

Od 9 do 11 bawią się one na powietrzu zimą i latem, ale tylko wówczas gdy jest ładnie. W przeciwnym razie bawią się w domu: klocki, lałki, piosenki — rozrywek nie brak. O 11-ej wracają, myją ręczki, jak dorosłe osoby (oczywiście mydłem Palmolive) i jedzą obiad o godz. 11.45. Po czym dwugodzinny odpoczynek na tarasie bez względu na temperaturę, która w Kanadzie przez długi czas utrzymuje się poniżej zera. Następnie jeszcze godzina zabawy. Wreszcie o godz. 4-ej nowy prysznic. Wolno im wówczas dowolnie chlapać i bawić się obfitą pianą mydła Palmolive.

Po prysznicu nasze Pięcioraczki odpoczywają aż do kolacji, do godz. 5.45. — Po kolacji następuje najciekawsza chwila, gdy opowiadam im piękną bajkę po francusku (Pięcioraczki rozumieją i mówią po francusku, jak prawdziwe Kanadyjki). Grzecznie odmawiają paciorek. Zасыpiją kołysane przez anioły i na jedwabistych skrzydłach płyną do czarownej krainy snów, gdzie spotykają się co noc wszystkie grzeczne dzieci całego świata.

YVONNE LEROUX
Wychowawczyni Pięcioraczek.

brzezi publicznością powziął następującą rezolucję:

„Wobec likwidacji szkoły przez firmę Steinhagen i Saenger i przy braku jakiegokolwiek pomieszczenia na szkołę we wsi Mijaczów oraz zważywszy, że firma Steinhagen i Saenger od dłuższego czasu zamierza budować szkołę przeznaczającą na ten cel 100 tysięcy złotych, lecz z przyczyn od tej firmy niezależnych sprawa ta przewleka się, że gromada wsi Mijaczów posiada place i na budowę szkoły oddaje je bezinteresownie, członkowie Centralnego Związku Robotników Przemysłu Chemicznego Rz. P. oddział w Myszkowie zaniepokojeni o naukę dzieci w Mijaczowie proszą usilnie władze szkolne i samorządowe o zajęcie się tą sprawą i nadanie jej należytego tempa, aby Mijaczów nie pozostał bez szkoły od 1 września r. b. Rozważwszy szczegółowo wszelkie względy wyrażamy gorące życzenie, aby budynek mógł stanąć na placu gromadzkim w Mijaczowie przy ulicy Kościuszki, a nie gdzieindziej. Powyższą rezolucję postanowiono przesłać p. staroście powiatowemu w Zawierciu i kuratorium okręgu szkolnego krakowskiego za pośrednictwem n. inspektora szkolnego w Sosnowcu”.

I rzeczywiście sprawą budowy szkoły w Mijaczowie winny zająć się odpowiednie czynniki rządowe, gdyż władzom gminnym ze względu na lokalne stosunki i dla dobra szkoły trudno jest sprawę tą ruszyć z miejsca, przez co może najwięcej ucierpieć z górą 600 dzieci w wieku szkolnym które z braku pomieszczenia na szkołę mogą być pozbawione nauki w roku szkolnym 1937-38.

Prenumeratę ◀▶ Ogłoszenia

przyjmują dla

„Expresu Zagłębia“

administracja w Sosnowcu, Teatralna 1-a

oraz oddziały i agencje:

- w BĘDZINIE, Sączewskiego 29
- w DĄBROWIE, 3-go Maja 14
- „ Kr. Jadwigi (róg Narutowicza)
- w CZELADZI, Bytomska 31
- w GRODZCU, Legionów
- w ZAWIERCIU, 3-go Maja 5
- w KIELCACH, Marszałka Focha 26 (róg Sienkiewicza)
- w OLKUSZU, Kordaszewski (kiosk)
- „ Kondek (kiosk w Rynku)

E. PHILLIPS OPPENHEIM

Kuszące oczy zbrodniarki

Powieść kryminalna

32)

— Dwa coctails, niezbyt ostre — zamówił. Butelka Pomery z 1911 r. a do jedzenia... wybrał dania uważnie, często zwracając się do niej po poradę, potem pili coctail, przyglądając się publiczności. Tylko przez kilka chwil trwała niezręczna przerwa w rozmowie, wydawało się im jakoś trudno w tym otoczeniu wrócić do intymnej rozmowy, jaką rozpoczęli, jadąc z zmroku do jej domu w Battersa. Ale z pewnym wysiłkiem nawiązali ją na nowo.

— Pani była sekretarką wielkiego człowieka pod koniec wojny? — zapytał.

Skinęła głową.

— Tak, byłem z nim w Paryżu. — Było to rzeczywiście ważne doświadczenie w moim życiu. Ale nie miałam tam prawie wcale przyjaciół i nie byłam w zbyt bliskich stosunkach z moim otoczeniem. Oni wszyscy mieli swoich własnych przyjaciół i swoje własne sprawy. Ja byłem zawsze

gdzieś na boku. Z radością wróciłam do Anglii.

— Nie mogę tego wszystkiego zrozumieć — rzekł szczerze.

Uśmiechnęła się, pokazując w uśmiechu bardzo ładne zęby — i jeszcze mniej to rozumiał.

— Widzi pan — wyjaśniła — sądzę, że to częściowo była moja własna wina. Dopóki się nie ma lat 30 gdy obawa pozostania na zawsze starą panną nie jest rzeczą realną, jest się nieco za bardzo wybredną i za bardzo surową wobec życia. Chciałam mieć narzeczonego, jak inne kobiety, ale chciałam go wybrać samą, kogoś jak dziś widzę lepszego niż upoważniało mnie do tego moje stanowisko w życiu lub uroda i nagle obudziłam się, dziewczynkami sibile smutną rzeczywistość, że jestem już kobietą w średnim wieku.

— 30 lat, to nie dla kobiety — za protestował.

— 30 lat dla kobiety, która nie miała nigdy kochanka — wtrąciła — to w każdym razie koniec młodości.

Jednego człowieka, którego mogłabym była poślubić, musiałabym kupić sobie, pracując dla niego i dla siebie. Widuję go wciąż jeszcze, co jakieś 2 lub 3 miesiące.

— No, to coś znaczy — rzeki? — Niech mi pani o nim opowie.

— Nie ma w tym nic interesującego — rzekła. — Jest to urzędnik, pracujący w handlowej części miasta, mniej więcej w moim wieku, wyglądający lepiej, niż można by się spodziewać, biorąc pod uwagę jego trudne życie. Zarabia dość dobrze, ale wszystko wydaje na siebie. Nie sądzi, żeby miał zaoszczędzone 5 funtów. Dawnej widywałam go trochę częściej, ale też nie bardzo często. Nigdy nie byliśmy prawdziwie w intymnych stosunkach. Nie jest w moim guście, ale jest w każdym razie mężczyzną i ułubiłam go zawsze bardziej, niż mu to kiedykolwiek okazywałam. Gdyśmy się ostatni raz widzieli, powiedział, że szuka kobiety z pieniędzmi, że nie mógłby się ożenić inaczej.

— No, wobec tego, nie stawiam go wysoko — oświadczył dobrodusznie Marek — niech go pani wykreśli z listy.

— Nie mogę — odpowiedziała — gdyż to jest jedyny z moich znajomych mi mężczyzn, którego czuję, że mogłabym poślubić. Ale nie chce mnie, a jeśli by nawet chciał — uważa za przezkodę, że jestem biedna.

— Pozna pani jeszcze dużo innych mężczyzn — zapewnił.

— Mężczyźni boją się mnie —

westchnęła — uważając mnie za zbyt poważną, a za mało ponętną na to, by mnie traktować poważnie. A wcale nie jestem pewną, czy w istocie jestem poważną. W ten sposób rozpoczęłam życie i zdaje mi się, że mimo woli przygłębła do mnie surcwa mina.

— Nie ma pani wcale krewnych? — zapytał.

— Ciotkę w Australii, urodziłam się w Jersey i byłam jedynym dzieckiem, ojciec imarka umarł tam ołojce. Przyjechałam do Londynu mając lat 18 — i poszłam do schroniska dla samotnych dziewcząt. Wtedy zaczęłam pracować. Wydaje mi się, że to mi się powiodło. W każdym razie praca jest jedyną rzeczą, jaka kiedykolwiek znalazła miejsce w moim życiu.

— Praca dopiero co dostała się do mego życia — przyznał — nie znany się dłużej niż 3 tygodnie.

Roześmiała się.

— Czy prawdę nazywa pan pracą, co pan robi.

— Nie to może, co robiłem dzisiaj, ale pan Hugerson chciał abym z nim pozostał. Było bardzo interesujące, to co dyktował.

Umilkła nagle, głowa jej poruszała się w takt muzyki. Oczy skierowały się w stronę tańczących par.

— Wydaje mi się, że pani ma ochotę potańczyć — ztwardział.

— Nie umiem — wyznała z powagą goryczą.

d. c. n.

